

skuddet, hvilket derfor formentlig burde finde sit Udtryk i Ordlyden, dernæst kan „en Udgift“ fortolkes enten som en Udgift en Gang for alle eller som „den vedvarende Udredelse af en Udgift“ begge i et forud for 1. April 1914 bestemt Øjemed eller endog som en aarlig Udgift af en bestemt Størrelse, men saaledes, at Anvendelsen, det vil sige Øjemedet, bestemtes senere for hvert Aar for sig. Det sidste er antagelig ikke Meningen, men Ordlyden kan formentlig fortolkes saaledes.

Hvad angaar de i §§ 9—13 om Regnskabs- og Revisionsforhold fastsatte Regler, skal jeg tillade mig at bemærke, at det er min Overbevisning, at Virkeliggørelsen af disse Regler ikke vil kunne volde generende Vanskeligheder hverken for smaa eller for store Sparekasser. Ganske vist er der en Del af de gamle Landsparekasser, der ikke fører to Kassebøger, men dette har dog — i overvejende Grad i Jylland — saa tidt givet Anledning til Misbrug, at Fordringen om to Kassebøger ikke kan kaldes ubetimelig. Desuden har en ret stor Del af de jyske Sognesparekasser frivillig indført Systemet med to Kassebøger, og af alle nye Kasser forlanges det som en af Betingelserne for Opnaaelsen af Begunstigelser. Det maa derfor kunne indføres ogsaa i de ældre Kasser, der ikke endnu har det. I øvrigt formaar jeg ikke at se, at Bestemmelserne om Regnskabsføringen kan forvolde Vanskeligheder.

Det samme tør jeg udtale med Hensyn til Bestemmelserne om Revisionen. Her turde jeg dog gøre opmærksom paa, at Bestemmelsen i § 11, Stykke a., om, at Revisorerne skal paase, at Kassebøgernes Poster er overførte til Hovedbogen, formentlig bør ændres, som paa Blad 70—2 foreslaaet. Dels har man i Smaasparkasserne ingen bestemt Bog, der fremfor de andre kan betegnes som Hovedbog; i de fleste af disse Sparekasser anvendes imidlertid det af den jyske Centralforening for Sparekasser indførte Bogholderi — med Kassebøger, Hovedkassebog, Ind- og Udlaansbøger og hertil svarende Uddraglister —, og dette er et fortrinligt og fuldt ud betryggende Bogholderi, i hvilket der ingen Forandring behøver at gøres; dels vil Konstateringen af Kassebogsposternes Overførelse til „Hovedbogen“ i de større Sparekasser være aldeles betydningsløs — ja, aabne Adgang til vidtgaende Bedragerier af samme Art som de nylig i Aalborg foregaaede —, hvis ikke Revisionen tillige har at overbevise sig om, at Kassebogsposterne er rigtigt overførte til deres Konti i Kassens øvrige Bøger, hvorved Aarsrevisionen meget godt i stor Udstrækning kan støtte sig til den daglige Revision, saaledes at den ikke selv behøver at jævnføre hver enkelt Post. Dette sidste vil for øvrigt heller ikke være nødvendigt i de mindre Sparekasser, hvor det ovenomtalte jyske Bogholderi er indført i dets Helhed. Her kan den rigtige Overførelse paases ved en Jævnførelse af Hovedkassebog og Uddraglister, naar blot disse Post for Post er konfererede henholdsvis med Kassebog og med Ud- og Indlaansbøgerne. Denne Revision finder nu Sted saa vidt mig bekendt overalt, hvor Systemet er indført. I de Tilfælde, hvor den har været mangelfuld, er den blevet ændret; og den vil blive ændret, hvor der endnu maatte forekomme eller fremkomme Mangler.

I Stykke b. er det ikke paalagt Revisorerne at undersøge Nummerfortegnelsernes Rigtighed i de fremmede Pengeinstitutter; der aabnes dem kun en Adgang hertil. Pligten er formentlig at foretrække.

Til Stykke c. bør formentlig føjes: „og maa anses som forsvarlige“, da ellers det kritiske Moment i Revisionen — som hidtil er blevet iagttaget, jfr. den nugældende Sparekasselovs § 5, 3.—4. Linie — ganske falder bort.

I Stykke d. mangler formentlig en Bestemmelse om, at Revisorerne skal paase, at de deri omtalte Bevisligheder stemmer med Kassens Bøger. Her er et af de Punkter, hvor der ofte er begaaet Besvigelser. I Landbo-Spare- og Diskontokassen i Hjørring stemte saaledes Regnskabet paa dette Punkt med Bøgerne, men en Kontokurant fra en Bankforbindelse lød paa 98,000 Kr. mindre, end Bøgerne udviste.

Angaaende § 19 skal jeg tillade mig at fremhæve, at Sparekasseinspektøren og en eventuel Bankinspektør begge skal være Embedsmænd under samme Ministerium, at begges Lønning betaales af de dem underlagte Institutioner, at der findes 541 Sparekasser (inklusive 21 Banker med Sparekasseafdelinger), men — atter inklusive disse — kun 139 Banker (Ordet „kun“ brugt i Forhold